

Kommunernes nuværende Indtægter fordele sig saaledes omtrent:

	a.	b.	c.	d.	e.
	Indtægt af Aktiver.	Næringsstat.	Grund- og Arealstat samt Hartkornsstat.	Personlige Skatter. Ligning; efter Formue og Lejlighed eller Indtægt.	Andre Indtægter.
Rjøbenhavn	c. 2,5 Mill.	c. 0,5 Mill.	c. 3,0 Mill.	c. 2,5 Mill.	c. 2,0 Mill.
Røbstæderne	c. 1,5 —	c. 0,5 —	c. 0,5 —	c. 3,5 —	c. 2,0 —
Sognekommunerne	c. 0,5 —	c. 0,5 —	c. 6,5 —	c. 4,0 —	c. 3,0 —
Amtsrepartitionssfond	"	"	c. 5,0	"	"
	c. 4,5 Mill.	c. 1,5 Mill.	15,0 Mill.	10,0 Mill.	c. 7,0 Mill.

Men fremtidigt:

Sfølge § 16 bortfalder Næringsstat . . . . . 1,5 Mill.
og til Staten overgaa faste Ejendomsstat . . . 15,0 —

Tab for Kommunen . . . 16,5 Mill.

Ny Indtægt for Kommunerne af Ejendomsprioriteter . . . . . ca. 26 Mill.

Kommunerne vinde aarligt . . . 9,5 Mill.
hvorefter de paalignede personlige Skatter aarligt kunne ned-
sættes med . . . . . 9,5 Mill.

sa at der efter denne Ligningsmaade over hele Landet kun
behøver at udskrives . . . . . 0,5 Mill.
eller, da disse Skatter have været stigende, vel omtrent en Fjerdedel af nuværende Ligning.

Da samtidsigt den enhver Kommune tilfaldende Andel, $\frac{2}{12}$ af Værdien af enhver ny Ejendom samt af Værdistigningen af gammel Ejendom, vil forøges stærkt med stigende Befolkning og ved ny industrielle Anlæg eller nydannede Landejendomme, vil derved stigende Krav paa Kommunernes Udgiftsbudget med Lethed kunne imødefrommes. Samtidsigt bortfalder Nødvendigheden af at skabe interkommunale Bestatningsregler saavel som Nødvendighed af alt, hvad der hedder Næringsstat.

For Ejendomsbesiddere i By og Land stiller Forholdet sig saaledes:
Ejerne faa hele deres Gæld indtil $\frac{9}{12}$ af deres Ejendommens Værdi indfriet af Staten mod en fremtidig fast Afgift af $3\frac{3}{4}$ pCt. aarlig af nævnte Værdi eller, for saa vidt deres Gæld ikke er saa stor, faa de det overskydende udbetalt i $3\frac{1}{2}$ pCt. rentebærende amortisable Stats-Hypoteklaans-Obligationer; samtidsigt blive de direkte Skatter paa al Ejendom nedbragte omtrent til Halvdelen, og efter 80 Aars Forløb bortfalde disse helt; endelig blive de samtlige personlige Ligningsstatte nedsatte omtrent til en Fjerdedel af, hvad de i Djebliffet ere. Da de nuværende aarlige Udgifter af Aaen i fast Ejendom, naar saavel 1ste som yderligere Prioriteter tages under eet, næppe kunne antages at være under $4\frac{1}{4}$ pCt. aarligt, vil derved for Ejendomsbesidderne naas en Rentenedsættelse af c. $\frac{1}{2}$ pCt. af samtlige Kapitaler, og naar Kreditforeningslaantagerne altsaa faa udbetalt ikke alene hele deres gjorte Afdrag paa Gælden, men tillige deres Reserverfonds Andele, vil saavel derved som ved hele Overdragelsen af $\frac{9}{12}$ af samtlige Ejendomme til Stat og Kommune betydelige Pengemidler stilles Jordbrugerne i Djebliffet til Raadighed, og alle Ejendomme stige i Værdi.

Til Gængæld fordres kun:

At Brændevinsfabrikation gøres til Monopol, hvad der vil støtte jydsk Jordbrug og uden at forøge Brændevinens Pris indbringe Staten aarligt ca. 2 Mill. Kr. ud over nuværende Indtægt.